

De bor i et drivhus

Middelhavsklima. Planteskoleejerne Lene Christensen og Morten van Hauens hus ligger inde i et kæmpe væksthuse på 600 kvadratmeter. Efter lukketid fortsætter parret med at eksperimentere med planter. »Vi er nok lidt mærkelige,« siger de om sig selv og deres usædvanlige bolig.

Lene Christensen og Morten van Hauen nyder forårssolen på bænken af gammelt bolværkstræ.

● Glashuset er et helt traditionelt væksthuse bortset fra, at konstruktionen er forstærket, vinduessprosserne er lakeret sorte, og der er anvendt hærdet glas, som i princippet kan holde til, at man går oven på det. Hvis man tør.

Af Birgit Straarup // bsn@berlingske.dk
Foto: Liselotte Sabroe, Claus Rasmussen og Carsten Lundager

Det er dejligt at have drømme. Men det er endnu bedre at udleve dem. Og det har Lene Christensen og Morten van Hauen gjort til fulde.

Parret har bygget deres drømmehus inde i et glashus på 600 kvadratmeter, som sikrer noget, der minder om middelhavsklima året rundt. Glashuset er et helt traditionelt væksthuse bortset fra, at konstruktionen er forstærket, vinduessprosserne er lakeret sorte, og der er anvendt hærdet glas, som i princippet kan holde til, at man går oven på det. Hvis man tør.

Under glastaget kan der både høstes ferskner, mandler og meloner, og Lene Christensen

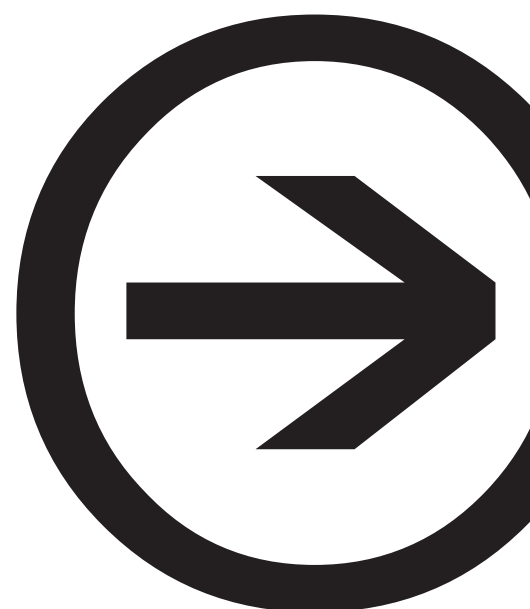
og Morten van Hauen har forlængst taget hul på sæsonen med hjemmedyrket spinat, salat og radiser.

Eventyret begyndte for 11 år siden, hvor parret så arkitekt Torkild Kristensens hus på Fyn. Arkitekten har bygget sit eget hus inde i et glashus, og sådan et ville Lene og Morten også have. Og det skulle være stort.

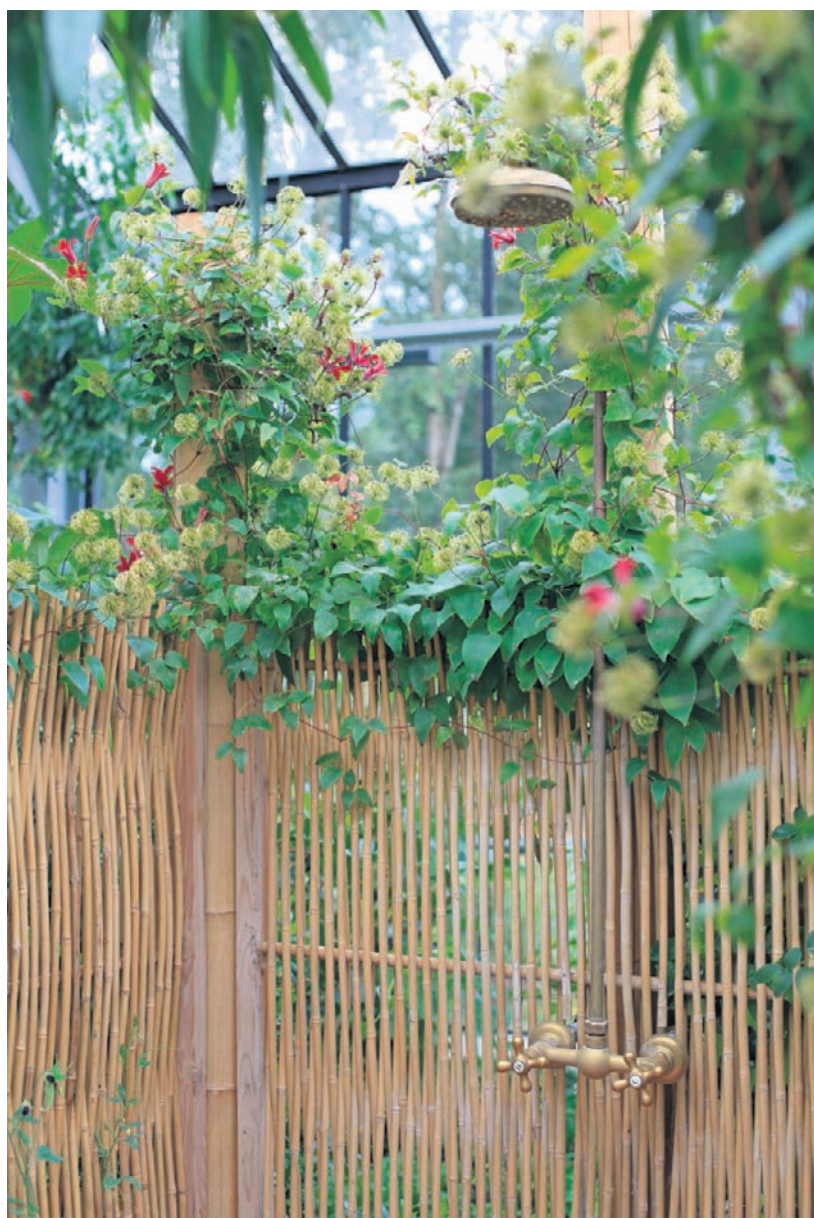
»Vi har boet med tre børn på 82 kvadratmeter i mange år, så vi ville have plads og masser af skabe,« siger Lene Christensen.

Så den nye bolig blev et 265 kvadratmeter stort E med børneafdeling i den ene ende, men inden de store børneværelser stod klar, var børnene blevet flyvefærdige, så de har næsten ikke nået at bo i det nye hus.

»Men vores gæster er meget tilfredse, når de overnatter hos os,« siger Morten van Hauen med et smil.

Den hvidpudsede beboelsesdel får dagslys fra store vinduer ud mod gårdhaverne og ovenlysvinduer. Under fiberdugen vokser der salat og radiser.

Morten van Hauen i gang i udekøkkenet med grøntsager af egen avl. Billedet er fra august sidste år.

»Vi oplevede begge to en underlig uro i kroppen, hvilket skyldtes, at vi ikke havde opholdt os nok i mørke, til at kroppen kunne producere tilstrækkeligt med melatonin-hormon.

Udebadet er i brug året rundt. Billedet til venstre er fra august sidste år, hvor en bordeauxfarvet klematis breder sig ud over afskærmningen. Her i april (th) kan man stå under bruseren og nyde den hvide klematis Armandis duft af vanille.

Parret er ikke helt ukendt med væksthuse og planter. De ejer og driver nemlig Barkholt Planteskole i Helsingør. Lene købte den i 1997, og deres tidligere hus lå inde på selve planteskolen. I forbindelse med ejerskiftet blev produktionsjorden solgt fra og udstykket i parcelhusgrunde. Sælgeren beholdt dog selv en stor grund på 2.700 kvadrater, og det er den, som Lene og Morten købte.

»Så nu bor vi uden for hegnet til planteskolen, og det er nok meget godt. Huset ligger i udkanten af et parcelhuskvarter, og det er opført uden nogen form for dispensation fra kommunen. Så alle kan gøre som os, og vi har kun gode erfaringer med at bo i et glashus. Det eneste, vi fortryder en smule, er, at vi byggede så stort. Vi kunne sagtens have klaret os med 100 kvadrater, og vi er alligevel udenfor det meste af tiden,« siger Morten van Hauen.

Han er elektriker og har også en del erfaring med at bygge. Da byggeriet gik i gang, søgte han i første omgang orlov fra sit arbejde i nogle måneder. Men det endte med, at han sagde op og selv har bygget huset med hjælp fra først en murer og siden en tømrer.

»Det tog tre år, og det er selvfølgelig lang tid. Men vi har villet have det rigtige og ventede bl.a. et helt år på vores tegl til gulvene,« siger Morten, der aldrig er vendt tilbage til elektrikerfaget, men i stedet arbejder i planteskolen.

E-formen på huset betyder, at det har to gårdhaver. I den ene er der lavet udekøkken

Glashuset i vintermørke med masser af levende lys som spejler sig i regnvandsbassinet. Om sommeren er der hvide åkander i søen.

En fossilplante, dværgæbletræer og krydderurter vokser i krukker.

Fra plantebordet er der udsigt til haven, hvor blå snepryd snart afløser de hvide krokus.

og spiseafdeling, og på stålwirer over gårdhaverne vokser der vin, som med tiden vil lukke helt af for solen og give naturlig skygge som på en græsk taverna.

»Som i et væksthush bliver udluftningen styret af en computer, som åbner og lukker vinduerne i taget, og når vi kommer hjem om eftermiddagen, åbner vi de store skydedøre, hvis her er for varmt,« siger Morten van Hauen.

Lene Christensen og Morten van Hauen er her i foråret gået ind i deres tredje sæson i glashuset. Frugttræerne er beskåret, så de ikke når op til glasset, og mellem de blomstrende ferskentræer summer store humlebie rundt og klarer bestøvningen. Glashuset ligger lavt på grunden, så det store hus ikke virker så voldsomt. Lige uden for glashusets langside har de lavet et regnvandsbassin, som områdets ænder hurtigt fandt frem til, og på den modsatte side af søen står hvidstammede birketræer og spejler sig i vandet.

Lene har lagt 200.000 løg på den skrånende grund. Alle i blå og hvide farver. Vintergækker er de første forårsbebudere, og så følger hvide krokus, blå snepryd, hvide pinselinjer, stauder i blå og hvide farver og endelig hvide høstane-moner om efteråret.

»Det er en himmel-måneskinshave, hvor vi arbejder meget med transparens ligesom inde i glashuset. Og nu hvor haven er færdig, kræver den stort set ingen vedligeholdelse,« siger Lene Christensen.

Indenfor er der mere at se til, og her dyrker hun bl.a. sin store interesse for kamelier.

»Vi er nok lidt mærkelige, for selv om vi har arbejdet i planteskolen hele dagen, kan vi ikke lade være med at gå og nørde videre herhjemme.«

Glashuset ligger for enden af planteskolens p-plads, og det har været svært for både parret selv og planteskolens gæster at finde grænsen for privatlivets fred.

»Folk er selvfølgelig nysgerrige, og mange tror, at huset er en del af planteskolen og er derfor gået herind. Så nu har vi sat en kæde på og et skilt, hvor der står, at her bor Lene, Morten og hr. Batman, vores sorte hankat,« siger Morten van Hauen.

Selv har de oplevet, at det giver dem en fantastisk glæde at forlænge have- og udesæsonen i begge ender. Og de har siddet ude og spist frokost på solskinsdage i december. Sove ude i glashuset gør de også, men sidste sommer fik de for meget lys.

»Vi oplevede begge to en underlig uro i kroppen, hvilket skyldtes, at vi ikke havde opholdt os nok i mørke, til at kroppen kunne producere tilstrækkeligt med melatonin-hormon. Så vi måtte flytte ind i huset og sove for nedrullede gardiner,« siger Morten van Hauen.

Kort om huset

■ Glashuset på 20 x 30 meter og 8,5 meter til kip blev bygget først, men med den ene gavl åben, så der kunne køre lastbiler ind med byggematerialer til huset, der kunne opføres i tørvejr. Også bl.a. de store oliventræer blev sat på plads, før gavlen blev lukket.

■ Huset er en trækonstruktion, som ikke optager og afgiver så meget varme som mursten.

■ På den ene langside og den ene korte side er beboelsesdelen trukket helt ud til glashusets sider, som her er beklædt med sortmalet lærketræ.

■ Glashuset og beboelsen har kostet 4,5 millioner kroner uden grund og løn til Morten van Hauen.

■ Arkitekt Torkild Kristensen har tegnet grundplanen med det store E, mens Lene Christensen og Morten van Hauen selv har lavet rumfordeling, valgt til opførelse af husets materialer mm.

■ Drivhuset er leveret af Drivadan, drivadan.dk, vinduer og døre i »inderhuset« af Amanda, amanda.dk, mens gulv- og have-tegl er købt hos Petersminde Teglværk i Stenstrup, der i dag er ejet af Wienerberger.

■ Læs mere på barkholt-planteskole.dk

Plantegning over det E-formede hus inden i glashuset.